

51de Møde.

Onsdag den 18. Februar Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Fra det midlertidige Ministerium for sønderjyske Anliggender er modtaget Meddelelse om, at Ministeriet fra Helsingfors har modtaget saalydende Telegram:

„Da Danskernes i Sønderjylland længe efterhigede Frihed nu gaar i Opfyldelse, sende Finska Folkerepresentanter med dyb Glæde over Sejren for smaa Nationers Ret Udtryk for sine varmeste Medfølelser. Relander, Rigsdagens Talman, Kokonen, Første Vicetalman, Virkkonen, Anden Vicetalman, Setälæ, Kallio, Alkio, Liakka, Rigsdagsmænd.“

Ved Skrivelser af 13. ds. oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om overordentligt Tilskud til Kontorudgifter ved Amtmandsembederne,

Forslag til Lov om overordentligt Tilskud til Kontorudgifterne ved Bispeembederne og

Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning,

hvilke Lovforslag er vedtagne af Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslagene maa blive Landstinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelte.

Landstingsmanden for 7de Kreds (Patursson) har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Hvalfangst og

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Skydsvesenet paa Færøerne af 17. Marts 1865.

Ved 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) er fra Aalborg Byraad modtaget et Andragende angaaende Tilvejebringelse af en lettere og bedre Adgang for Kommunerne til Opkrævning af og Udpantning for kommunale Skatter.

Andragendet vil foreløbig blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Udenfor Dagsordenen har Landstingsmanden for 7de Kreds Ordet for at fremsætte de i Dag anmeldte Lovforslag.

Patursson: Jeg har herved den Ære paa det færøske Lagtings Vegne for dette høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Hvalfangst paa Færøerne*. Idet jeg henviser til de med Lovforslaget følgende Bemærkninger, skal jeg videre tilføje følgende: Som det fremgaar af disse Bemærkninger, er dette Lovforslag vedtaget af Lagtinget allerede i 1917. Amtmanden anbefalede imidlertid ikke Forslaget til Ministeriets Fremme og angav som Grund herfor, at det gik private Selskaber fornær, at Storhvalfangst ikke egnede sig for offentlig Drift, og at den principielt maatte staa aaben for alle danske Statsborgere. Foranlediget heraf sendte Justitsministeriet Forslaget tilbage til Lagtinget i 1918, hvorefter Tinget paa ny vedtog det i uforandret Skikkelse. Det er ingen Tvivl underkastet, at der for Tiden foreligger bydende Nødvendighed for, at Hvalfangsten paa Færøerne bliver reguleret. Den energiske Jagt, der før Krigen dreves i de færøske Farvande, har allerede i kendelig Grad formindsket Hvalbestanden. Nu efter Krigen tages der igen fat paa Jagten med fornyet Energi; efter Forlydende skal der udrustes ikke mindre end 14 Fangstbaade til indeværende Aars Drift. Den mest praktiske og for Færøerne fordelagtigste Maade at regulere Hvalfangsten paa har Lagtinget skønnet at være den, at Retten til at drive Hvalfangst tillægges den lokale Myndighed, hvorved Lagtinget til enhver Tid vil være Herre over, fra hvor mange Stationer og med hvor mange Fangstbaade Jagten paa Storhval skal drives. Amtmandens Grunde til i 1917 ikke at foreslaa Sagen fremmet har Lagtinget imødegaaet, og jeg skal ganske henvise til, hvad Tinget herom udtaler i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Angaaende Retten til Udnyttelsen af Hvalfangsten ved Færøerne skal jeg kun for øvrigt bemærke, at Hvalfangsten, saavel hvad mindre Hvaler angaar — Grindehvaler og Døglinger —, som hvad større Hvaler angaar, har været betragtet som et særligt færøsk Anliggende, idet alle offentlige Afgifter af disse Fangster samt Bøder udelukkende ifølge Loven er tilfaldet Lagtingets Kasse. Lagtinget maa beklage, at Ministeriet baade i 1917 og i 1918 har taget mere Hensyn til Amtmandens Indstil-